

Nicolau Llaneras

Nicolau Llaneras.

JOAN CELIA

Nicolau Llaneras, psiquiatra de professió, és l'actual tinent de batlle de Cultura i candidat per a intentar conservar el poder socialista a Palma. Té aspecte d'intel·lectual, i ho és, però això no *ven* durant una campanya, així que —com tots— es decideix per "fer carrer", fer populisme.

El PSOE mobilitza tot un complet equip a cada acte del candidat Llaneras. Una furgoneta plena de propaganda i clavells vermells espera mitja hora abans de començar. A través dels megàfons sona la melodia socialista mentre els ajudants comencen a preparar el terreny: somriure amable, un tríptic electoral per a cada viant i el cotxe que no para d'anunciar l'acte.

Amb un cert retard arriba Nicolau Llaneras. Uniforme de "combat": corbata, jaqueta i pantalons a joc, barba perfectament arreglada... "No sé si hauré elegit bé el conjunt", li confessa a Betlem Aguiló, companya de candidatura que ocupa el setè lloc de la llista socialista. Són les 10 del matí. Enrere queda ja una visita, a les 7, a Mercapalma, el mercat dels majoristes. El candidat s'haurà hagut d'aixecar del llit no més tard de les sis, després de no haver dormit més de quatre hores. És

igual, ell aparenta estar ben fresc, amb ganes de "marxa". És la campanya.

"¡Venga mam, anem-hi!", diu Llaneras. Els ajudants reparteixen un grapat de clavells a cada candidat. L'acte consisteix en un recorregut per un mercat. "Bon dia, sóc en Nicolau Llaneras i me presente a batlle a les eleccions del dia 26; tenguí, un clavell per tan amable senyora". "Ai, senyor moltes gràcies, i a veure si ens arregleu les coses, ¿eh?, que estàn molt malament, però que molt, ¿eh?"

Durant quaranta-cinc minuts d'activitat frenètica, el candidat socialista reparteix clavells a tothom que troba. Gent que el coneix el saluda, altres es deixen convèncer... Els més grans fan tots la mateixa petició: "Sí, jove, jo els votaré, però a veure si apugen més les pensions i abaixen el menjar". D'altres es mostren molt més escèptics. Una parella s'interroga: "Y ch-to, ¿pá-qué-é?", demana un, "Pa-qué aluego te lo descuenten d'hacienda", respon l'altre.

Sobre les onze, un petit refrigeri. Immediatament cap a l'ajuntament, a una presentació. Al cap d'una hora i mitja, a les 12'30, una inauguració en el Castell de Bellver. A les 14'00 hores un dinar amb companys de partit on es repassarà l'acti-

vitat a fer. A les 16'30 el candidat Llaneras ha de ser a un cafè de Ciutat on els "Amics de Ciutat" (avui dia sembla que a tots els candidats els hi surten associacions d'*amics*) li han preparat un cafè amb un grup de comerciants.

Ja al vespre, a les 20'30 hores, l'imprescindible míting (els socialistes li diuen "acte públic"). El lloc, una escola d'una barriada de Ciutat. Durant les hores precedents, el candidat i el seu equip han estat fent voltes pel barri repartint somriures i clavells al mateix temps que la inevitable furgoneta augmenta la contaminació acústica demanat el vot i anunciant l'acte. El míting és, sempre ho són, un èxit, si per èxit s'entén convèncer els presents. Clar que el públic ja sol estar d'allò més convençut. Però és el ritual d'unes eleccions.

És l'hora de sopar (22'00 hores), i Llaneras i el seu equip fan un menjar frugal. La feina no ha acabat i cal estar en forma. A les 23'30 té un debat radiofònic amb l'aspirant Fageda. Quan acabi el programa ja serà un altre dia. Encara, potser, quedarà temps per fer una copeta amb els amics i parlar de com va la campanya i, sobretot, per repartir algun clavell —si en queden— i demanar el vot. És la campanya.

Miquel Payeras